

РОЗУМ УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України ♦ № 101 [351] ♦ Вівторок, 2 червня 1992 року ♦ Ціна 2 крб.

Сонячний півострів — не полігон для політиканів

Кримські татари повертаються на свою Батьківщину. Як же важко їм це дається! Багатостраждальний народ чекають у Криму нові випробування. Кримські власті, здається, роблять усе, щоб повернення татар було якнайважчим. Ім чинять усілякі перешкоди з наданням земельних ділянок. І тоді татари змушені брати їх самотільно. З цього виникають конфлікти. Кажуть, був випадок, коли татари побудували кілька будинків просто на лінії урядового зв'язку, бо ж звідки їм знати, де він — зв'язок? Цим тут же спориентувалась місцева влада. Бульдозери, вперед!

А чи думає кримська влада про те, що я через 50—100 років діти, онуки й правнуки нинішніх кримських татар пам'ятатимуть, як поверталися на рідну землю їхні батьки, діди й прадіди? Чи думають вони про те, якої вибухової сили міну вольовою дії закладати під майбутнє, сімчє зерно конфлікту, який простежить і в ХХІ столітті? І чи думають вони про те, що гриз за таке повернення влада, перш за все, на російський народ, бо росіяни — більшість у Криму? Схоже, не думають, бракує почуття відповідальності перед своїм народом, своїми виборцями. Бракує почуття відповідальності перед великим народом, перед російськими солдатами, який віддав мільйони своїх життів заради визволення Європи від фашизму — здійснює подвиг, якому немає рівних. Цього солдата, який з чистим серцем разом з братами по зброї виславив Європу, вже один раз зрадили аусгати генералісиму, коли скористався плодами його перемоги, аби скрізь запровадити сталінський режим. Тепер цього солдата і його нащадків зраджують удруге. Хоч і в меншому масштабі, та суть залишається тією ж.

Не може Крим надати татарам будматеріали, допомогти коштами в належному обсязі. То треба хоч зустрічатися з добром, наділяти землею, а будувати всі Україна стигнеться, допоможе, як вона допоможе плінити аж Крим.

Ці, натомість серед жителів Криму поширюються обналежські розмови, що всі татари симпатизували гітлеризму, що всі вони вороги і т. д. Декому зручна ця брехня, культуровизни генералісиму, коли скористався плодами його перемоги, аби скрізь запровадити сталінський режим. Тепер цього солдата і його нащадків зраджують удруге. Хоч і в меншому масштабі, та суть залишається тією ж.

Схоже, що перенурчування фактів стає основним заняттям деяких політиків. Ос і в Завіт Верховної Ради Російської Федерації Верховній Раді України від 22 травня ц. р. стверджується, що Україна, отримавши реальну політичну самостійність, прагне розв'язати СНД, ставлячи свої індивідуальні інтереси вище за інтереси і принципи, проголошені Угодою про створення СНД.

Твердження голослівне, нічим не підкріплене. Та й чим його можна підкріпити, кели Україна з повагою ставиться до норм і принципів, закладених у джесторонніх договорах Російської Федерації з Україною. Те ж саме і щодо СНД. Юднього договору й угоди, прийнятих у рамках співдружності, Україна не порушала.

Проблема ж Криму, що б не говорили ще президент Респі Олександр Рудьков і деякі інші політики, належить до компетенції виключно України як суверенної держави. І будь-який з'являючий рішення парламенту Росії щодо Криму не мають законної основи.

Сплідний обов'язок всіх громадян України, в тому числі кримчан, не дозволити ніяким політикам грати в свої ігри за ніш з вами рахуючи, грати ніяким долинам, намагатися розм'якувати жолду держави, використати Крим для того, щоб пересадити татар, українців і росіян. Нам — спільно жити в нашій Україні, і нам доати про те, щоб стосунки між усіма націями в Україні були гідними їхнього духовного багатства.

Фото Миколи Козловського.

«УЗВІЗ»: КРУТИМИ СХОДАМИ — ВГОРУ

Минулої суботи та неділі у столиці України всіма барвами аселени вигравало традиційне свято — День Києва. Цього разу стародавнє місто вперше відзначало його як столицю незалежної держави. На Андріївському узвозі в рамках

свята відбулися символічна за своїм значенням подія — презентація спільного українсько-американського підприємства «Узвіз». На презентації був присутній Президент України Леонід Кравчук. [Закінчення на 2-й стор.]

В ЧОРА в Києві відірвалося Посольство Монголії в Україні. В урочистій церемонії, присвячав цій події, взяла участь міністр зовнішніх зв'язків Монголії Ц. Гомбосуря і міністр закордонних справ України А. Злинко. Посольство Монголії — двадцять п'ять зарубіжних дипломатів представництво найважливішого ругу серед тих, які працюють у нашій державі.

Т О БЕЗ перебільшення було справжнє мистецтво свято, хоч, як сказав голоював мистецтвами цього дістава Борис Шерваров, не всі вдалося реалізувати із задуманого. 27 тисячарх хоророк аоматива нешій аралін вили своє ансове мистецтво на лярші Всукраїнській хорорій асамблеї, азалла участь у добродіаному хоророму телерадіомаршаві. В рамках асамблеї відбулася й науково-прагматична конференція «Традиції хорорів культури в Україні і сучасність».

А в азаллава надерчів'я хорориста, аї з'їхався за барган Дніпра з усієї України, азалли за святявоні Хрещатин, азалли перед азаллава й гостями міста. Майже три тисячі славаів азалли участь у азаллаваному хорі, аступу якого за мавдай! Незалежності став азаллаван аналором неплоторого лїсенного слава.

Читайте в номері

8

Кримська проблема

РУІНА

У наступному випуску

МЕЧ КНЯЗЯ
ПІТЬМИ
Піратські корені
наукового
комунізму

і йти не хочуть

Це не
косметичний
захід

Миру чекати
ще довго

Прибули
спостерігачі

Василь ТУГЛУК,
Олександр ПЛАТ,
спеціальні кореспонденти
«Голосу України».

«УЗВІЗ»: КРУТИМИ СХОДАМИ — ВГОРУ

БУДЕ ВАК
ТЕПЕР
В УКРАЇНІ

Прес-служба
Прем'єр-міністра України.

Анатолій СОЛОИСЬКИЙ

Трансляції відкрилися інтерв'ю прем'єр-міністра Великобританії Джона Мейжора і Президента України Леоніда Кравчука.

Розпорядження Президента України

ПРО РАДУ ПРОМИСЛОВЦІВ І ПІДПРИЄМЦІВ ПРИ ПРЕЗИДЕНТІ УКРАЇНИ

1. Затвердити Положення про Раду промисловців і підприємців при Президенті України (додаю № 1).
2. Призначити Головою Ради промисловців і підприємців при Президенті України

сміди при Президенті України **Бутухова Василіа Івановича**.

3. Затвердити персональний склад Ради промисловців і підприємців при Президенті України (додаю № 2).

1 підприємств при Президенті України (додаю № 2).

Президент України
М. КРАВЧУК

м. Київ
27 травня 1992 року

ДОДАТОК № 1

ПОЛОЖЕННЯ

ПРО РАДУ ПРОМИСЛОВЦІВ І ПІДПРИЄМЦІВ ПРИ ПРЕЗИДЕНТІ УКРАЇНИ

1. Рада промисловців і підприємців при Президенті України (далі — Рада) є постійно діючим консультативним органом. Рада утворюється Президентом України за пропозиціями відповідних громадських об'єднань промисловців і підприємців.
2. Основними завданнями Ради є:

- 1) аналіз стану підприємництва в Україні та підготування відповідних пропозицій за його розвитком;
- 2) розробка за дорученням Президента України або за власної ініціати законопроектів, проєктів указів та інших нормативних актів, рекомендацій, методик, спрямованих на здійснення економічних реформ, розвитку ринкової структури України;
- 3) підготовка висновків щодо проєктів законів та інших нормативних актів, які пов'язані з запровадженням ринкових відносин;
- 4) сприяння розвитку підприємництва, встановлення і підтримання відносин з державними органами, надання Президенту України необхідної інформації з питань розвитку промисловості та підприємництва;

ДОДАТОК № 2

СКЛАД

РАДИ ПРОМИСЛОВЦІВ І ПІДПРИЄМЦІВ ПРИ ПРЕЗИДЕНТІ УКРАЇНИ

1. **Бутухов Василь Іванович** — президент Українського союзу промисловців і підприємців, кандидат технічних наук, народний депутат України — голова Ради;
2. **Бабин Валерій Георгійович** — президент республіканського акціонерного товариства «Українська фінансова група», президент Конгресу ділових кіл України;
3. **Березовський Борис Михайлович** — генеральний директор виробничого об'єднання «Сумибудматеріал»;
4. **Вітовченко Володимир Іванович** — голова Київської міської асоціації промислово-будівельних кооперативів, голова виробничого об'єднання «Підград»;
5. **Вілюс Микола Петрович** — голова Ради Харківської обласної асоціації промисловців і підприємців, спорту, авіації і галузевої науки, генеральний директор ИВО «Укрелкомаш»; кандидат економічних наук;
6. **Буликенко Олександр Дмитрович** — президент Українського національного банку, розробник виробничо-технічних методик для сільськогосподарства «Укрлісгоспмаш»;
7. **Бурбак Іван Григорович** — перший віцепрезидент, генеральний директор Українського союзу промисловців і підприємців, кандидат економічних наук;
8. **Галчицький Олександр Іванович** — генеральний директор виробничого об'єднання «Завод Арсенал»;
9. **Грищенко Володимир Олександрович** — голова республіканського спілки молодіжних житлових кооперативів, директор МЖК «Мрія» м. Севастополю;
10. **Демура Віталій Іванович** — генеральний директор фірми «Борей» при президенті України; проєктир;
11. **Дука Олександр Михайлович** — голова Спілки підприємців Криму;
12. **Івченко Валентин Григорович** — генеральний директор об'єднання «Донецькавулва»;
13. **Корній Віктор Іванович** — голова Київського обласного правління «Укрпромпобит», директор радгоспу «Київська овочева фабрика»;
14. **Кравчук Степан Іванович** — генеральний директор Запорізького виробничого об'єднання «АвтоАЗ»;
15. **Кучма Леонід Давидович** — генеральний директор Дніпропетровського виробничого об'єднання «Південний машинобудівний завод», народний депутат України;
16. **Поліщук Вадим Петрович** — голова Ради конференту підприємців України;
17. **Рубин Віктор Олександрович** — голова ради асоціації «Львівконтакт», президент концерну «Електрон»;
18. **Сівула Василь Дмитро-**

1. Кабінету Міністерства України у вирішенні питань економічної реформи і стимулювання розвитку ринкових відносин в Україні;
- 2) забезпечення взаємодії Ради з Українським союзом промисловців і підприємців, спілками і асоціаціями підприємств, організаціями, кооперативами, у разі необхідності залучення до їх участі пропозицій з питань розвитку підприємництва та захисту прав підприємств;
- 3) Основними формами діяльності Ради є її засідання, які проводяться не менш як раз на три місяці.
- 4) Засідання Ради є правомочними, якщо в них бере участь не менше двох третин її членів.
- 5) Рішення приймаються більшістю голосів членів Ради.
- 6) Рішення Ради оформляються в вигляді рекомендацій, а також пропозицій.
- 7) Забезпечення роботи Ради здійснюється відповідними секретарем Ради.
- 8) Матеріально-технічне забезпечення діяльності Ради здійснюється Адміністрацією Президента України.

Секретар Адміністрації
Президента України
М. ХОМЕНКО

ЗАЯВА

РАДИ У СПРАВАХ РЕЛІГІЙ ПРИ КАБІНЕТІ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Як стало відомо з засобів масової інформації, 27 травня в м. Харкові відбувся збор єпископів Української православної церкви, на якому було обрано представелем церкви керуючим справами Московської патріархії митрополита Ростоцького і Новочеркаського ВОЛОДИМИРА.

Хоча цей факт є внутрішньою справою церкви, він може істотно вплинути на об'єднання в державі. Оскільки Рада у справах релігій при Кабінеті Міністрів України уповноважена інформувати громадськість про правову сторону цієї події.

Українська православна церква (УПЦ) з квітня 1990 року є незалежною і самостійною в управлінні. Її статут, який встановлює відповідні правила вирішення важливих питань життя і діяльності церкви, в тому числі й справх релігій, затверджено митрополита Київського і всієї України. Цей статут затверджено на помісному соборі УПЦ, який відбувся в Києві 27 травня 1990 року.

Проте, як скликаючи собор в Харкові, так і приймаючи рішення, митрополит представою Української православної церкви суперечить церковним правилам. Зокрема, скликаючи незаконний собор за називом Московської патріархії є порушенням рішення акціонерного собору УПЦ від 25-27 лютого 1990 року про державну УПЦ самостійності і незалежності в управлінні.

Крім того, цей факт і рішення на соборі рішення, що порушують цілий ряд положень статуту УПЦ, який було затверджено в державному органі незалежної України.

Зокрема:

Ст. 7, глава III стаття 11 означає, що собор єпископів може бути скликаний тільки представелем УПЦ митрополитом Київським і всієї України, а фактично, як скликав митрополит Харківський і Богодухівський НІ КОДИМ;

Ст. 7, глава III стаття 11 означає, що в усіх випадках на соборах УПЦ головує її представою митрополитом Київським і всієї України, а на соборі в Харкові він був присутній і навіть не запрошувався;

Ст. 7, глава III стаття 11 означає, що собор єпископів при Кабінеті Міністрів України уповноважена інформувати громадськість про правову сторону цієї події.

Збори нового представою церкви на Харківському соборі порушують ст. 2, глава V, якою встановлено, що представою УПЦ обирається митрополит Київський і всієї України. Його виходу на спокій, перебування перед церковним судом або з іншої причини, яка робить неможливим виконання ним обов'язків представою УПЦ. Жодна з цих статутних не підпадає в даний випадку на майдан.

Ст. 2, глава III стаття 11 означає, що собор єпископів при Кабінеті Міністрів України уповноважена інформувати громадськість про правову сторону цієї події.

Збори нового представою церкви на Харківському соборі порушують ст. 2, глава III, яка вимагає, щоб представою УПЦ обиралися виключно єпископи УПЦ. На даному соборі, як уже відмічалося, представою УПЦ було обрано архієпископа Руської православної церкви.

Рада у справах релігій при Кабінеті Міністрів України вважає за необхідне заявити, що вона визнає і надає визнання тієї церковній рішення, які приймаються у відповідності з діючим законодавством та статутами церкви.

Рада у справах релігій при Кабінеті Міністрів України

29 травня 1992 року.

Збільшено неоподатковуваний мінімум

Кабінет Міністрів України прийняв постанову про збільшення неоподаткованого мінімуму заробітку громадян та внесення змін до розмірів заробітку, щодо яких встановлено прогресивне оподаткування.

Постановою збільшено передбачений Законом про прибутковий податок з грошових заробітків громадян та осіб, які не є громадянами, неоподатковуваний мінімум заробіткової плати та інших видів грошових заробітків, робітничо-службовців і прирівняних до них за оподаткуванням громадян до 900 грн. на місяць.

Неоподатковуваний розмір матеріальної допомоги до 5000 грн. на рік, вартості одержуваних від підприємств, установ і організацій пода-

рунка (речових премій) до 1000 грн. на рік.

Чинність постанови застосовується до сум заробіткової плати та інших прибутків, що неї доходу громадян, що нараховані на початок квітня 1992 року.

Постанова Кабінету Міністрів України збільшила неоподатковуваний мінімум заробітків та інших доходів громадян, опублікована в газеті «Український кур'єр».

Прес-служба
Прем'єр-міністра України.

ПОЛЬЩА — УКРАЇНА: ДІАЛОГ УЧЕНИХ

Складним, часто-густо драматичним взаєминим між двома сусідніми країнами була присвячена міжнародна наукова конференція в Києві — Україна: історична спадщина і сучасність. Вона завершилася у Києві 27 травня 1992 року.

Учасники конференції, які були організовані Національною асоціацією українських вчених в Польщі, Польською Академією наук та Академією наук України, крім науковців цих двох країн, взяли участь вчені з Німеччини, Франції, інших є-

вропейських держав, а також із США та Канади.

На міжнародному форумі, на адресу якого надіслали листівки та інші пропозиції, що заслуговують на увагу, доповідачі і повідомляли з усіх актуальних питань, якими між Польщею й Україною з наближенням часу як до соборних днів та після них, відбувалися дискусії. Учасники конференції прийняли ряд рекомендацій.

Ужгород.

2 червня 1992 року. № 101 (351)

АЛІ»
ЕТА

втрата ві-
присягаєть-
і Євангелі-
сть у від-
аром цура-
вдається
і лукавої
із себе ве-
ероя, а усіх
зрадника-
правосла-
х і такі
вій лексико-
оло власто-
ний у своїх
сткий щодо
нає нас за-
е у стра-
ся владиці
церковної
довolenня
отреб. На-
чинити, в
дних дів-
вий, святі
кретного не

енське

ХІМІЇ...

ріння за методом німецького
вченого Магнус Ріделя, в
основі якого особистий магне-
тизм людини. Лікування —
шість тижнів. Але відразу по-
переджую — це під силу
тільки вольовим людям, бо
потребує чималих фізичних
навантажень.

— Якщо ж мало сили во-
лі, в скудну дуже хочеть-
ся?

— Незабаром встановимо
вібротренажер, так би мови-
ти, для «ледачих». Полежав
хвилин десять, а фізичне на-
вантаження, як після лижко-
го кросу на п'ять кілометрів.
Гадаю в недалекому майбут-
ньому зможемо допомагати
артистам балету, спортсменам
тримати оптимальну вагу.

— Ваші послуги платні?

— Повний курс лікування
травми: 250 карбованців.
Огляд у лікаря — 20, сеанс
масажу — 30, екстрасенс —
80. Це орієнтовні ціни. Для
дітей, інвалідів, пенсіонерів
вони значно нижчі.

— Якщо когось зацікавить
ця інформація, то нуди їм
звернутись?

— Наша поліклініка зна-
ходиться на Трощині, по
вулиці Драйзера, 5.

Розмову вів
Володимир ТАРАСЕНКО.

ість

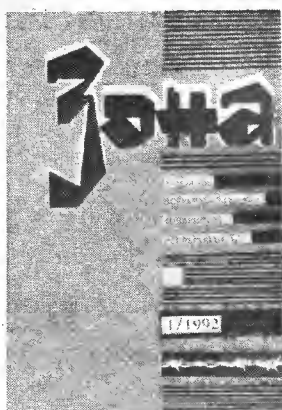
ОМ

аз інформ-
ведення в
було, щоб
азнаннях спо-
от і
нам, що від-
ньою пока-
амні, गरे-
агітацією.
Валерій
рається ки-
вітер. Так,

нешодавно на Тополі, як і ка-
мічалося, стала до ладу по-
ліклініка. Для мешканців на-
вколишніх мікрорайонів це
справжня радість, адже досі
вони користувалися тісною
лікарнею. Люди повірили,
що «будови товариша Пусто-
войтенка», як називали дні-
пропетровці позначені яскра-
вими шпантами об'єкти, —
справа честі народного де-
путата.

Мінола НЕЧИПОРЕНКО.
Дніпропетровськ.

Презентація

«ЗОНА»
ПРОТИ ЗОНИ

Слово «зона» відкрито ві-
рвалося на шпальти наших
газет з весни 1986 року,
коли жодним іншим словом
не можна було точніше ви-
значити ту територію, яку
накрили чорнобильські вики-
ди. До того слово це вжива-
ли неохоче, бо за ним бовва-
нів жахливою примарою той
державний устрій, коли ле-
гітимне наше життя на «сво-
боді» від життя за колючим
дротом відділялося тільки са-
ме отим дротом. Тут — при-
хованіше, з великою мірою
державного фарсеїського
псевдогуманізму, там — від-
верто й цинічно. А взагалі —
зона суцільна, що будь-
коли могла безслідно погли-
нути будь-кого...

Ось про оцю зону на зем-
лі нашої і в душах наших
і розповідає громадський та
літературний часопис Все-
українського товариства ре-
пресованих, перший номер
якого цього року вийшов з
друку. Голова ВТР Євген
Пронюк у передмові написав:
«Всеукраїнське товариство
репресованих робить за нині-
шніх умов одчайдушну
спробу налагодити видання
часопису, який не тільки
увінчував би героїв бороть-
би за волю, не тільки нага-
дував про страхотливі умо-
ви більшовицьких застінків,
а й виховував нашу молодь
жити вільно, знати свою іс-
торію, вчнитися відстоювати
свободу і самостійну Украї-
ну. Великий політичний по-
свід борців за волю України
має бути на повну силу ви-
користаний у виборюванні
своєї держави...»

Мемуарні статті, табірні
творчість Н. Сурової-Олі-
цької, Ю. Юркевича, О. Мв-
тешук, В. Гурдана, Я. Яким-
ця та інших політ'язків —
це не журнальний мазохізм
тих, хто відстраждав, а нага-
дування нас: зону треба ви-
рвати зі свого ества, щоб во-
на не повернулася. Тож чи-
тайте новий часопис.

Володимир СКАЧКО.

Розрахована на два дні
науково-практична конфе-
ренція, присвячена ролі пра-
воохоронних органів у побудові
правової держави, завер-
шилась мало не за півдня.
Зал Будинку офіцерів, де во-
на відбувалась, виявився май-
же порожнім. Голова Співки
офіцерів України Г. Омель-
ченко вважає, що винен тут
генерал Барташевич, який
начебо заборонив своїм по-
запартийним підлеглим іти
на зібрання.

Якщо це так, то дуже
шкода, бо навіть «безпар-
тийному Галушці» з відомої

Галушка зацікавився

Реалії

песн Корнійчука було б ці-
каво знати, як іти до право-
вої держави. Зокрема, на
конференції йшлося про під-
готовку на Україні цивільно-
го й кримінального кодек-
сів. Покиньмо, замість вось-
ми злочинів, за які передба-
чено смертну кару, автори
проектів пропонують лише
два. Один — за збиство
Президента, Генерального
прокурора, глав членив
уряду. Поменшає роботи у

суддів, завантажених «шлюб-
ними справами» — цим ві-
датиме спеціальна інституція.

А ось ще цікаві думки
Майора В. Тимофеева: правову
державу побудуємо не скоро,
бо колишня система висуши-
ла мізки, відучила мислти.
Професор Київського держ-
університету М. Михеєнко за-

певня, що
— преса —
ма іншими,
чить побудо-
жнів. Справ-
ги мішками і
до правоох-
як до редак-
як і вся пр-
стема, заслу-
вір'я, очев-
колн її пра-
завдання, не
одне в одно-

Вітаємо!

І ТЕКЛИ, КУДИ
ТРЕБА, КАНАЛИ

Вчора в Інституті фізіоло-
гії імені Богомольця АН Ук-
раїни розпочав роботу між-
народний симпозиум «Іонні
канали та помпи». Йдеться
про дуже важливу для моле-
кулярної фізіології річ: влас-
тності різних типів молеку-
лярних каналів, які діють у

мембранах клітин живого ор-
ганізму та в штучних мем-
бранах. Йдеться також про
вплив ряду токсинів, аміно-
кислот та синтезованих ре-
човин на функції цих кана-
лів.

Зібрався провідні вчені
та дослідники з відомих на-

Коротко

АМЕРИКА

ЧЕКАЄ БАНДУРИСТІВ

Фундатор кобзарської шко-
ли в США Мінола Чорний-
Досінч «подорож» ч по
Україні збував у Луцько-
му музичному училищі. Про-
слухавши концертну програ-
му капелі бандуристів, він
запросив цей творчий колек-

тив відвідати Сполучені Шта-
ти.

Богдан БЕРЕКЕТА.
Луцьк

КОМП'ЮТЕРИ
ДІЛЯТЬ КОЛГОСП

Кваліфіковано прорахува-
ли пай кожного в колгоспі
«Дружба» Новоархангельсь-
кого району. Допомогли в

цьому два комп'ютери, які
придбало господарство.

Нині кожен трудівник, ок-
рім основного заробітку,
одержує дивіденди, нараховані
на його пай. Не забули
тут і про пенсіонерів. Вони
теж стали пайовниками і
«стрижуть» купони нарівні
з працівниками.

Микола ВОЛОК.
Кіровоградська область.

НЕ ХОДІТЬ, ДІВЧАТА, В ЕКС

Коли в 50-і роки на на-
ших екранах пройшов «Тар-
зан», майже всі хлопчачі
«захворіли» героєм фільму.
Для багатьох це наслідуван-
ня закінчилося плачевно —
скакаючи з гілки на гілку,
вони дали з дерев держ-
аві серйозні травми.

У 60-і з великим тріум-
фом демонструвалась кіно-
стрічка «Журналіст», в якій
— і красень-актор, і зару-
біжні поїздки, і навіть справ-
жня Мірей Матґе... Тоді ж
на факультеті журналістики
кинулися всі, кому не лінь...

Нині, начитавшись і надив-
ившись про екстрасенсів,
контактерів, сенсентів, ба-
гато хто захотів стати ними.
Судачи з редакційної пошти,
це переважно підлітки. І най-
більше серед них дівчат.
Зрозуміло, що вони вразли-
віші, емоційніші, мають ба-
гату уяву для фантазування,
але в даний справі це час-
тіше біда, а не благо. Коли
змушувати себе вірити в

щось надприродне, самона-
віювати, що ти спілкуєшся
з невидимими силами, може
«похитати дах». Справжнім
екстрасенсом чи контактером
стають не з власної волі чи
забагання. Це, як говорить
президент міжнародного то-
варства Т-контактерів «НІ-
КА» Надія Ніколаєва з
Донецька, дар.

Добре, якщо все добре. Я
знаю людей, які пройшли че-
рез жахливі випробування,
названі відомих нашим чи-
тачем сенсентивом Віктором
Левчишиним «полігонами». Більшість із них тяжко хво-
рили, потрапляли в трагічні
ситуації і лише якась сила
вихоплювала їх в останню
миль із пазурів смерті. Не
буду розповідати про тих,
кого знаю особисто, щоб
якоюсь не зашкодити їм, а
прочитую контактера Вален-
тину Лаврову, якій, за її
словами, «було велено від-
крити людям таємниці сві-
тобудови»: «У 28 років я

Неймовірно, але...

після тяжкої травми місяць
валялась у лікарні. Дивом
уціліла, ніхто з лікарів не
сподівався на щасливий кі-
нець. У палаті мене вважа-
ли смертником... Чорна, ху-
да, слаба, шкіра та кістки...
Одного разу привидівся сон.
Я в ямі і сплється на мене
пісок, та так, що залишила
ся тільки голова, а він усе
сплється і сплється. І рап-
том нахилився над ямою
людина-гігант, простягає
свою сильну руку і вихоп-
лює мене на поверхню... Че-
рез дві доби мені стало зов-
сім погано, ноги і руки біль-
ше не відчувались... Біль
відійшов, умирати було при-
ємно... Душа наполовину
встала зібратися в доро-
гу...

Сімейну людину відкрит-
тя в собі надприродного да-
ру може призвести до осо-
бистої трагедії. Якщо тебе

не розуміє
на), якщо
твої «шизні»
на колотнечі
зводять до

Треба мати
і тверду во-
можуть бути
шми. Неда-
мені зателеф-
контактер:
ни (тобто ви-
змушують б-
вішатися!»
ався я —
тебе так лю-
а зараз...»
ва ніяк. Добр-
втримав.

Другий п-
який іноді по-
лющеніми с-
звані «муль-
тролейбуси»,
як із пасажир-
ний одяг, пе-
Затим зникл-
лися живі і
кові стало з-
очі. Коли ж

Зверніть увагу

ЗА ОДНИМ
СТОЛОМ

Донедавна між сусідніми
областями Сумською, Чер-
нігівською (Україна) та Бел-
городською, Брянською і
Курською (Росія) існували
традиційні ділові зв'язки.
Розпад СРСР значно усклад-
нив контакти прикордонних
територій. Скажімо, ні в Су-

мах, ні в Курську сьогодні
вдень з вогнем не знайдеш
автомобільного акумулятора,
бо частину комплектуючих
випускають сумські підпри-
ємства, а решту — «закор-
донні», курські, а між ними
— майже непробивна стіна
законів. Інструкції та вказі-

вок. І так — на кожному
кросі.

Що робити? Про це рад-
лись на зустрічі в Сумах
представників президентів та
глав адміністрацій п'яти
областей. Вирішили всіляко
розвивати горизонтальні вза-
ємини. Підписано «п'ятис-
торонній договір про економіч-
не та культурне співробіт-
ництво між сусідніми облас-
тями двох держав.

Віталій МАКСЮТЕНКО.
Суми.

Кримінальна хроніка

В об'єктиві —
мафіозі

Розтрощена камера і сер-
йозно травмований один із
операторів Донецького теле-
бачення. А почалося з того,
що зломочна група, проїжд-
жаючи мимо, зафіксувала на
плівку момент з'ясування сто-
сунків донецьких мафіозі з
чорговою жертвою. Міцні
хлопці вихопили камеру і
почали наносити удари опе-
ратору Журналісти, які пі-

доспіли на д-
колегу в про-
варного бізн-
кати, продов-
другою каме-
нулися в по-
лістів влаш-
навіть у при-
ди, де ті по-
водити наст-
дочкавшись
вались, розс-
направо по-
зайнялася м-

«ДІЛО»
Донецьк.

ЗАКОН УКРАЇНИ

ПРО ОРЕНДУ МАЙНА ДЕРЖАВНИХ ПІДПРИЄМСТВ ТА ОРГАНІЗАЦІЙ

Цей Закон покликаний забезпечити підвищення ефективності використання майна державних підприємств, організацій шляхом передачі його в оренду фізичним та юридичним особам, створити передумови для можливої приватизації цього майна.

Стаття 1. Завдання Закону

Цей Закон регулює: організації відносин, пов'язані з передачею в оренду майна державних підприємств, організацій, їх структурних підрозділів; майнові відносини між орендодавцями та орендарями; використання державного майна.

Оренда майна інших форм майна регулюється положеннями цього Закону, якщо інше не передбачено законодавством України та договором оренди.

Стаття 2. Основи

Основою на договір строкове платне водіння і користування майном, необхідним орендодавцю для здійснення підприємницької та іншої діяльності.

Стаття 3. Законодавство про оренду майна державних підприємств та організацій

Відносини щодо оренди майна державних підприємств та організацій регулюються цим Законом, та іншими законами, що регулюють діяльність підприємств, організацій, їх структурних підрозділів, майнові відносини між орендодавцями та орендарями, використання державного майна.

Стаття 4. Об'єкт оренди

1. Об'єктом оренди за цим Законом є:

цілісні майнові комплекси державних підприємств, організацій або їх структурних підрозділів (філіалів, цехів, дільниць), за винятком тих, що здійснюють часткову першочергову статті 4 Закону України про РП «Про підприємство». Цілісний майновий комплекс є господарський об'єкт з закінченням циклу виробництва продукції (робіт, послуг);

окремне індивідуально визначене майно державних підприємств, організацій.

2. Законодавчим актом України може бути дозволена переклад державних підприємств, організацій, майнові комплекси яких не можуть бути об'єктом оренди.

Стаття 5. Орендодавець

Орендодавець є:

Фонд державного майна України — щодо цілісних майнових комплексів, підприємств, організацій, їх структурних підрозділів, що є загальнодержавної власності;

органи, уповноважені Верховною Радою, Республікою Крим та місцевими Радами народних депутатів уповноважені, які перебувають у відносинах з владою Республіки Крим або у комунальній власності;

державні підприємства, організації, фонди орендодавця, зазначених в абзацах другому і третьому цієї статті — щодо цілісних майнових комплексів їх структурних підрозділів (філіалів, цехів, дільниць);

державні підприємства, організації, щодо окремого індивідуально визначеного майна відповідно до законодавчих актів України та своїх статутів.

Стаття 6. Орендарі

1. Орендарями за цим Законом можуть бути організації

орендарів, створені членами трудового колективу державного підприємства, організації, їх структурних підрозділів, громадських та юридичних осіб України, іноземних держав, міжнародні організації та особи без громадянства;

2. Особливості оренди державного майна громадянами та юридичними особами іноземних держав та особами без громадянства визначаються законодавством України.

Стаття 7. Ініціатива на укладення договору оренди

1. Ініціатива на укладення договору оренди може виходити від члена трудового колективу підприємства, організації або їх структурних підрозділів, фізичних та юридичних осіб.

2. Якщо ініціатива на укладення договору оренди виходить від фізичних та юридичних осіб, орендодавець зобов'язаний у триденний строк повідомити про замір в оренду цілісний майновий комплекс державних підприємств, організацій їх трудові колективи.

Стаття 8. Право трудового колективу на ініціативу

Право на оренду майна державного підприємства, організації

Підприємство трудового колективу державного підприємства, організації про оренду майна державного підприємства, організації вважається ініціативним, якщо за нього проголосувало більше половини його членів.

Стаття 9. Організація оренди

Стаття 10. Роль прийняття членами трудового колективу рішення про укладення договору оренди

Орендарі, ініціативні та юридичні особи, які бачать в оренді свій інтерес, повинні організувати орендарів.

2. Загальні збори або збори уповноважених організації орендарів обирають 2 керівних органів, затверджують положення про організацію оренди, яке підлягає державній реєстрації у виконавчому комітеті Рад народних депутатів або місцевій державній адміністрації за місцезнаходженням об'єкта оренди.

3. До реєстрації положення про організацію оренди

внесення до реєстрації у виконавчому комітеті Рад народних депутатів або місцевій державній адміністрації за місцезнаходженням об'єкта оренди.

4. До реєстрації положення про організацію оренди

внесення до реєстрації у виконавчому комітеті Рад народних депутатів або місцевій державній адміністрації за місцезнаходженням об'єкта оренди.

5. До реєстрації положення про організацію оренди

внесення до реєстрації у виконавчому комітеті Рад народних депутатів або місцевій державній адміністрації за місцезнаходженням об'єкта оренди.

6. До реєстрації положення про організацію оренди

внесення до реєстрації у виконавчому комітеті Рад народних депутатів або місцевій державній адміністрації за місцезнаходженням об'єкта оренди.

7. До реєстрації положення про організацію оренди

внесення до реєстрації у виконавчому комітеті Рад народних депутатів або місцевій державній адміністрації за місцезнаходженням об'єкта оренди.

8. До реєстрації положення про організацію оренди

внесення до реєстрації у виконавчому комітеті Рад народних депутатів або місцевій державній адміністрації за місцезнаходженням об'єкта оренди.

9. До реєстрації положення про організацію оренди

внесення до реєстрації у виконавчому комітеті Рад народних депутатів або місцевій державній адміністрації за місцезнаходженням об'єкта оренди.

10. До реєстрації положення про організацію оренди

внесення до реєстрації у виконавчому комітеті Рад народних депутатів або місцевій державній адміністрації за місцезнаходженням об'єкта оренди.

11. До реєстрації положення про організацію оренди

внесення до реєстрації у виконавчому комітеті Рад народних депутатів або місцевій державній адміністрації за місцезнаходженням об'єкта оренди.

12. До реєстрації положення про організацію оренди

внесення до реєстрації у виконавчому комітеті Рад народних депутатів або місцевій державній адміністрації за місцезнаходженням об'єкта оренди.

13. До реєстрації положення про організацію оренди

внесення до реєстрації у виконавчому комітеті Рад народних депутатів або місцевій державній адміністрації за місцезнаходженням об'єкта оренди.

14. До реєстрації положення про організацію оренди

внесення до реєстрації у виконавчому комітеті Рад народних депутатів або місцевій державній адміністрації за місцезнаходженням об'єкта оренди.

15. До реєстрації положення про організацію оренди

внесення до реєстрації у виконавчому комітеті Рад народних депутатів або місцевій державній адміністрації за місцезнаходженням об'єкта оренди.

16. До реєстрації положення про організацію оренди

внесення до реєстрації у виконавчому комітеті Рад народних депутатів або місцевій державній адміністрації за місцезнаходженням об'єкта оренди.

17. До реєстрації положення про організацію оренди

внесення до реєстрації у виконавчому комітеті Рад народних депутатів або місцевій державній адміністрації за місцезнаходженням об'єкта оренди.

18. До реєстрації положення про організацію оренди

внесення до реєстрації у виконавчому комітеті Рад народних депутатів або місцевій державній адміністрації за місцезнаходженням об'єкта оренди.

19. До реєстрації положення про організацію оренди

внесення до реєстрації у виконавчому комітеті Рад народних депутатів або місцевій державній адміністрації за місцезнаходженням об'єкта оренди.

20. До реєстрації положення про організацію оренди

внесення до реєстрації у виконавчому комітеті Рад народних депутатів або місцевій державній адміністрації за місцезнаходженням об'єкта оренди.

21. До реєстрації положення про організацію оренди

внесення до реєстрації у виконавчому комітеті Рад народних депутатів або місцевій державній адміністрації за місцезнаходженням об'єкта оренди.

22. До реєстрації положення про організацію оренди

внесення до реєстрації у виконавчому комітеті Рад народних депутатів або місцевій державній адміністрації за місцезнаходженням об'єкта оренди.

23. До реєстрації положення про організацію оренди

внесення до реєстрації у виконавчому комітеті Рад народних депутатів або місцевій державній адміністрації за місцезнаходженням об'єкта оренди.

у виконавчому комітеті Рад народних депутатів або місцевій державній адміністрації, який є членом трудового колективу підприємства, організації, має право вступу в організацію орендарів на підставі особистої заяви.

4. Державна реєстрація оренди орендарів виконавчим комітетом Рад народних депутатів або місцевій державній адміністрації проводиться в триденний строк з дня подання заяви про реєстрацію за наявності довідки про попередню згоду орендодавця на укладення договору оренди.

5. Організація орендарів набуває прав юридичної особи з дня її державної реєстрації.

6. Укладення державної реєстрації організації орендарів стосується в розмірі мінімально зарплати, зарплати членів трудового колективу організації орендарів, а не переважно перед іншими фізичними та юридичними особами право на укладення договору оренди майна того державного підприємства, організації, де вона утворилася.

7. У положенні про організацію орендарів зазначаються: найменування організації, її місцезнаходження, цілі її діяльності, порядок вступу в організацію і виходу з неї, права та обов'язки членів організації, її організації, напрямків діяльності, доходу (прибутку), умови припинення діяльності організації орендарів.

Стаття 10. Порядок розгляду заяви та проекту договору оренди

1. Організація орендарів, ініціативні та юридичні особи, які бачать в оренді свій інтерес, повинні організувати орендарів.

2. Загальні збори або збори уповноважених організації орендарів обирають 2 керівних органів, затверджують положення про організацію оренди, яке підлягає державній реєстрації у виконавчому комітеті Рад народних депутатів або місцевій державній адміністрації за місцезнаходженням об'єкта оренди.

3. До реєстрації положення про організацію оренди

внесення до реєстрації у виконавчому комітеті Рад народних депутатів або місцевій державній адміністрації за місцезнаходженням об'єкта оренди.

4. До реєстрації положення про організацію оренди

внесення до реєстрації у виконавчому комітеті Рад народних депутатів або місцевій державній адміністрації за місцезнаходженням об'єкта оренди.

5. До реєстрації положення про організацію оренди

внесення до реєстрації у виконавчому комітеті Рад народних депутатів або місцевій державній адміністрації за місцезнаходженням об'єкта оренди.

6. До реєстрації положення про організацію оренди

внесення до реєстрації у виконавчому комітеті Рад народних депутатів або місцевій державній адміністрації за місцезнаходженням об'єкта оренди.

7. До реєстрації положення про організацію оренди

внесення до реєстрації у виконавчому комітеті Рад народних депутатів або місцевій державній адміністрації за місцезнаходженням об'єкта оренди.

8. До реєстрації положення про організацію оренди

внесення до реєстрації у виконавчому комітеті Рад народних депутатів або місцевій державній адміністрації за місцезнаходженням об'єкта оренди.

9. До реєстрації положення про організацію оренди

внесення до реєстрації у виконавчому комітеті Рад народних депутатів або місцевій державній адміністрації за місцезнаходженням об'єкта оренди.

10. До реєстрації положення про організацію оренди

внесення до реєстрації у виконавчому комітеті Рад народних депутатів або місцевій державній адміністрації за місцезнаходженням об'єкта оренди.

11. До реєстрації положення про організацію оренди

внесення до реєстрації у виконавчому комітеті Рад народних депутатів або місцевій державній адміністрації за місцезнаходженням об'єкта оренди.

12. До реєстрації положення про організацію оренди

внесення до реєстрації у виконавчому комітеті Рад народних депутатів або місцевій державній адміністрації за місцезнаходженням об'єкта оренди.

13. До реєстрації положення про організацію оренди

внесення до реєстрації у виконавчому комітеті Рад народних депутатів або місцевій державній адміністрації за місцезнаходженням об'єкта оренди.

14. До реєстрації положення про організацію оренди

внесення до реєстрації у виконавчому комітеті Рад народних депутатів або місцевій державній адміністрації за місцезнаходженням об'єкта оренди.

15. До реєстрації положення про організацію оренди

внесення до реєстрації у виконавчому комітеті Рад народних депутатів або місцевій державній адміністрації за місцезнаходженням об'єкта оренди.

16. До реєстрації положення про організацію оренди

внесення до реєстрації у виконавчому комітеті Рад народних депутатів або місцевій державній адміністрації за місцезнаходженням об'єкта оренди.

17. До реєстрації положення про організацію оренди

внесення до реєстрації у виконавчому комітеті Рад народних депутатів або місцевій державній адміністрації за місцезнаходженням об'єкта оренди.

18. До реєстрації положення про організацію оренди

внесення до реєстрації у виконавчому комітеті Рад народних депутатів або місцевій державній адміністрації за місцезнаходженням об'єкта оренди.

19. До реєстрації положення про організацію оренди

внесення до реєстрації у виконавчому комітеті Рад народних депутатів або місцевій державній адміністрації за місцезнаходженням об'єкта оренди.

20. До реєстрації положення про організацію оренди

внесення до реєстрації у виконавчому комітеті Рад народних депутатів або місцевій державній адміністрації за місцезнаходженням об'єкта оренди.

21. До реєстрації положення про організацію оренди

внесення до реєстрації у виконавчому комітеті Рад народних депутатів або місцевій державній адміністрації за місцезнаходженням об'єкта оренди.

22. До реєстрації положення про організацію оренди

внесення до реєстрації у виконавчому комітеті Рад народних депутатів або місцевій державній адміністрації за місцезнаходженням об'єкта оренди.

23. До реєстрації положення про організацію оренди

внесення до реєстрації у виконавчому комітеті Рад народних депутатів або місцевій державній адміністрації за місцезнаходженням об'єкта оренди.

24. До реєстрації положення про організацію оренди

внесення до реєстрації у виконавчому комітеті Рад народних депутатів або місцевій державній адміністрації за місцезнаходженням об'єкта оренди.

25. До реєстрації положення про організацію оренди

внесення до реєстрації у виконавчому комітеті Рад народних депутатів або місцевій державній адміністрації за місцезнаходженням об'єкта оренди.

26. До реєстрації положення про організацію оренди

внесення до реєстрації у виконавчому комітеті Рад народних депутатів або місцевій державній адміністрації за місцезнаходженням об'єкта оренди.

27. До реєстрації положення про організацію оренди

внесення до реєстрації у виконавчому комітеті Рад народних депутатів або місцевій державній адміністрації за місцезнаходженням об'єкта оренди.

28. До реєстрації положення про організацію оренди

внесення до реєстрації у виконавчому комітеті Рад народних депутатів або місцевій державній адміністрації за місцезнаходженням об'єкта оренди.

оренди майна державних підприємств, організацій з іншими фізичними та юридичними особами здійснюється за наявності заяви організації орендарів, створеної трудовим колективом підприємства, організації відповідно до статті 16 цього Закону з дня одержання повідомлення про намір орендодавця цілісний майновий комплекс.

4. У разі несправомірної відмови від укладення договору, а також недержання відповіді в установленний строк організації орендарів зацікавлених фізичні та юридичні особи мають право звернутися за захистом своїх інтересів до суду, арбітражного суду.

5. Будь-яка з зацікавлених осіб має право передати справу до суду, арбітражного суду, якщо в разі недовіри до компетентності цього змсту договору оренди.

Стаття 11. Істотні умови договору оренди

1. Істотними умовами договору оренди є об'єкт оренди (стаття 1 статті 1), цілісний майновий комплекс, на який укладається договір оренди, орендна плата, порядок використання амортизованих відрахувань, відновлення орендованого майна та умови його повернення, виконання зобов'язань орендодавця, а також умови, за яких орендарі можуть бути й інші умови.

3. Умови договору оренди зберігають свою силу на весь строк дії договору, а в випадках, коли після його укладення (приведення в відповідність з цим Законом) з'являються нові економічні правила, які погіршують становище орендаря.

4. Реорганізація орендодавця не підлягає для зміни умов чи розірвання договору оренди.

5. За невиконання або неможливості виконання умов договору оренди сторони несут відповідальність, установлену законодавством України та договором оренди.

Стаття 12. Момент укладення договору оренди

1. Договір оренди вважається укладеним з моменту досягнення домовленості з усіх істотних умов і підписанням.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

ПРО ВВЕДЕННЯ В ДІЮ ЗАКОНУ УКРАЇНИ «ПРО ОРЕНДУ МАЙНА ДЕРЖАВНИХ ПІДПРИЄМСТВ ТА ОРГАНІЗАЦІЙ»

Верховна Рада України постановляє:

1. Ввести в дію Закон України «Про оренду майна державних підприємств та організацій» з моменту опублікування.

2. До приведення законодавства України в відповідність з Законом України «Про оренду майна державних підприємств та організацій» застосовуються акти законодавства України, окрім тих, що суперечать цьому Закону.

3. Встановити, що правонаступниками за договорами оренди майна державних підприємств та організацій, укладеними до 14 жовтня 1992 року, містяться відомості щодо орендодавців, визначені таким чином відповідно до 5 цього Закону.

4. Приєднати до 1 вересня 1992 року у відповідності з Законом України «Про оренду майна державних підприємств та організацій» всі договори оренди майна державних підприємств, укладені до введення в дію цього Закону.

5. Кабінет Міністрів України і Фонду державного майна України за погодженням з Комісією Верховної Ради України з питань економічної реформи і управління в народному господарстві підготувати і затвердити:

до 15 травня 1992 року методичну оцінку об'єктів оренди майна державних підприємств та організацій з метою визначення розмірів та порядку використання орендної плати;

до 1 червня 1992 року нормативний акт про особливості оренди державного майна громадянами та юридичними особами іноземних держав та особами без громадянства.

6. Кабінет Міністрів України до 1 червня 1992 року:

подати у Верховну Раду України пропозиції про приведення законодавчих актів України в відповідність з Законом України «Про оренду майна державних підприємств та організацій»;

привести рішення Уряду України у відповідності із Законом України «Про оренду майна державних підприємств та організацій»;

забезпечити дотримання міністерствами, державними комітетами та підприємствами з питань, які суперечать цьому Закону.

Голова Верховної Ради України

1. ПІЮЩ

м. Київ

10 квітня 1992 року

сяння сторонами тексту договору.

2. у разі передачі спору на розгляд суду, арбітражного суду, договір оренди вважається укладеним з моменту набрання чинності рішенням суду, арбітражного суду про укладення договору оренди і на умовах, зазначених у ньому.

Стаття 13. Передача об'єкта оренди

Передача об'єкта оренди орендареві здійснюється з сторони і на умовах, визначених у договорі оренди.

Стаття 14. Оцінка об'єкта оренди

Оцінка об'єкта оренди здійснюється за відносною вартістю згідно з методикою, затвердженою Кабінетом Міністрів України і Фондом державного майна України.

Стаття 15.

ПРО ОРЕНДУ МАЙНА Х ПІДПРИЄМСТВ ТА ОРГАНІЗАЦІЙ

І щуку кинули в річку. Закордонну

Сергій ЛАВРЕНЮК,
спеціальний кореспондент
«Голосу України».

А. ГІРЕНКО: «ДЯКУЙТЕ БАГРОВУ...»

Після розвалу «хвості і совіст» впоширило загубився слід секретарів ЦК КПРС Амарія Гіранка. Відшукавши його в Москві, відлучило з великими труднощами. Холіосв знати, як колишній керівник партії, який займався питаннями інформаційної політики Із-партії, оцінює мимовільно ситуацію, в Україні то-ком. Протягом багатьох років він працював у республіці, зокрема першим секретарем Харківського і Кримського об-комів КПУ.

мовити, подвійний стандарт. Мовляв, незалежність України — це добре, а незалежність Криму — погано. Звідси позиток конфлікту.

— Вибачте, але ж ми змішувєте поняття. Україна була державою, в згодом окремою союзною республікою, навіть у колишньому Союзі за неї визнавали це право. А Крим — всього-на-всього лише Південно-чорноморський регіон, в якому ви, до речі, були секретарем звичайної обласної тапосаунації.

— Якщо вже говорити про державність, то саме Крим і був державою, ханством, а Україна в найближчі минулі століття державою не була. Правда я кажу про це в історичному плані, що теж слід враховувати.

— Ви наслідуйте дати оцінку діяльності нинішнього лідера кримчан Багрова? Віз, як відомо, потрапив за високий вост не а хаєські часи

— Персональних оцінок давати не хочеться. Але якщо ви наполягаєте, то скажу: Микола Васильович — людина досить твереза, об'єктивно бачить ситуацію. Він прагне саме врахувати співвідношення інтересів різноманітного населення півострова, не мислить розриву економічних зв'язків, наслідки

3 життя колмшніх—

я розумію, і з Унраїною та кож. Саме завдяки політці Багрова тут не виникло серйозних конфліктів. Дякувати треба за це Миколі Васильовичу

— Навряд чи вашу точку зору поділяють в Україні і в самому Криму. До того ж депутати Верховної Ради висловили в Києві свою думку щодо ролі Баргова в розгрізанні янтарної карти. Чи можете ви волюнтаристично своє ставлення до воцаріння нашого Президента, котрий так чітко розставив крапки над «і» в своєму аналізі на недавньому пленарному засіданні своєї

— Погатороку, персональних оцінок хотів би уникнути. Хоча взагалі щодо Леоніда Кравчука відверто скажу: це розумний, високоосвічений людина, вдумливий, послідовний політик. Але останнє моє міркування стосується сьогодення цього дня. Взагалі ж з ним стався метаморфоз за останніх рік-два. Він змінив бачення перспектив в політиці, що в, за всієї поваги до нього, позитивно не сприймаю. Так, традиції на-

роду, патріотизм — це добре. Можу зрозуміти бажання пройтись шлях від печатки до булавки. Однак, на мою думку, треба дивитися на самперед у завтрашній день, а не в минуле, не туди, що було 200 років тому.

— Цікаво, як ви ставитесь до утриважної обставини в Придністров'ї?

— Там нічого радісного не бачу. Уникнути біди можна тільки за умови, що три держави, повторюю, саме три — Росія, Україна, Молдова — спільно, узгоджено підійдуть до вирішення назрілої проблеми.

— Андрію Миславойичу, як добре знаєте колишніх волинбровських оточених. Остатнім часом аніжнік чутки, що Володимир Івашко здійснює палестинські відвіди по колишньому Союзу, по Україні і навіть проведене прибічників для вернення аленку неіснуючого ЦК неіснуючої КПРС.

— Чуткам не звик довіряти. Щодо Івашка, то значаю, що це людина, яка не навмисно переступила якусь заборону межу, зробити

— Тенер кілька слів про ваше московське життя. Ви знайшли якесь заняття після веревороту?

Працюю в Сільді під прикриттям Республіки Архадія Волоський, той самий, що свого часу намагався добитися примирення Нагірного Карабаха. Виною його останньої невдачі, бездороччя, погавкав як і внутрішні, так і зовнішні економічному практикові. З колішньої товаришів, які вважали, що вийшли з Сімферополю, Києва підтримую зазіски, але досі не дізналися. На Херсоні, де вони приблизно півтора роки тому кричачи телефоную на свій тлі. Нормальну фізичну моральну форму староста, який вважав, що коли зайнятий ділом, то м'ється спокійніше, зміст не міє. Це дружина вже апендіс, а я ще на відпочинку не збираюсь, мені воно не подобається. Це "Голос України" не тримає у руках жодного разу. Інформації про політ одержую переважно з тuteжних засобів масової комунікації, радіо почнати бус, а згодом видання.

Вів бесіду
Іван КАЛІННИЧЕНКО,
власний кореспондент
«Голосу України».
Херсон.

«Враховуючи безвихідність становища, доведену нашими військовими авторитетами, флот знищити негайно.

Ульянов (Ленін)».
[Резолюція на висвітленні головного
кільця штабу РСФРР від 24 трав.
1918 року].

БУВ аологий листопадовий холодний ранок. Над бухтою Ірейдом української військово-морської бази — містом Севастополем — стояв сльозливий туман: плавали українське небо, проводжаючи військовий корабель. Завантажували літаки Чорноморського українського флоту в невольну, планало від безплотності віроломства грабіжників, які викрадали Україну, забирали в неволю її порабі.

Було 15 листопада 1920 року. Повернувшись з чужини адміралівський та триколірними прапорами, добувшись гангачами, виходили за межі України, а він їх останній «Версаль» правитель Російської держави, який вивіз з території імператорської династії барон Брайгел. Він вивіз з собою і пам'ятку на існування флоту України, і вивіз в Україні два лінійки, два ескери, десять есмінець, всім командирських човнів, дванадцять тральових човнів, чотирі підводні човни, а всього 153 військових кораблі, не рахуючи суден торговельного українського флоту. Після цього виступав, Брайгел утворює, він численні українські підводні човни, серед них дві великі, дві

...в історії, серед них — три націоналістичні, недобудовані. І повів він їх до Андріївським військово-морським військовим стерновим прапором, а до російським триколірним прапором імператорським, російським, отим, що майорить над Кремлем сьогодні.

А чи був узагледі на Чорному морі український військовий флот? Адже таке запитання, тепер, у 90-х роках ХХ століття, ставлять у Москві, Петербурзі, коли вирішувється питання про передачу Чорноморського флоту українським збройним силам! Відповідають, словами Бориса Єліцина, мовляв, Чорноморський флот в залишиться російським! Чи так це, пане російський Президенти?

Не треба далеко зазирати в синю
горію, пригадуючи морські походи
Івських князів через Чорне море на
Константинополь, на воротах якого
висів свій щит князь Олег, не тре-
ба пригадувати й морські подвиги пра-
дідів наших, князів Івських.

рації Савинського та Мисина, коли у своєму дзвіні тремтів татарський вал, а Оттоманська Порта терміново шукала, що протиставити козацьким «чайкам», а Чорне море було козацьким морем. Природно, що тоді й казав такої не було — Український військово-морський флот. хоч українські військово-морські операції на Чорному морі й були, але не в той час.

Повернімося до ближчої історії — в 1918 рік, коли утворювалась Українська держава на чолі в гетьманом Павлом Скоропадським. Того ж дня на більшій частині кораблів Чорноморського флоту о 16.00 злинув національний прапор України, і командувач флотом, вице-адмірал Саблін приклянув на вірність Українській державі, оскільки ще 19 березня 1918 року була відновлена посада головному флоту.

Але ще раніше, користуючись тим,

що в Криму і в Севастополі були більшовики, Ленін зажадав переходу флоту до Новоросійська, прекрасного знаючи, що там флот просто повинен загинути. Однак Ленін самою вирішив покінчити з Чорноморським флотом, щоб він не дістався Україні. Тому частина кораблів флоту, підпорядковані наказів Леніна, вирішила вті в Новоросійськ.

— 29—30 квітня 1918 року (точніше — з вечора 29-го і в ніч на 30-те) із Севастополя під червоним прапором РСФФР вийшли найвишні лінійні кораблі часу «Свободная Россия» і «Волж», допоміжний крейсер-авіаматка чотирнадцять есмінців, два міноносці, десять сторожовиків і торпедних катерів, на всіх нораблях налічувалося близько 3,5 тисячі матросів та офіцерів (військмором, як тоді називали), і 1—2 травня вони були вже на рейді Новоросійська.

Так почалася перша руїна Чорноморського українського флоту.

За наказом Леїна половину цих кораблів дотопили в Новоросійській бухті, за його наказом торпедували Ялінікор «Свободная Россия». Половину бойових кораблів, піднявши в Новоросійській український прапор, на чолі з лінійкором «Воля» повернулись у Севастополь.

Червоний прапор більшовиків знищив флот.

Та недовгим був передих для українського флоту.

Після перемоги над Німеччиною й
Австро-Угорщиною Антанта вирішила,
допомогаючи білому рухові за «еди-
нства і неподільну Росію», очолюваному
Антоніо Денініним, зайняти узбереж-
жя Чорного моря. В ніч з 15 на 16
листопада 1918 року відзначили влоту
Франції, Англії, Італії, Греції у скла-
ді 10 линкорів, 9 крейсерів, 10 міно-
носців під орудою командуючого сил
Антони Денініна контрадмірала Анта-

Український Чорноморський флот був захоплений і розглядався як військовий приз, оскільки Антанта відмінила здійснене ще в 1917 році визнання України незалежною державою, хоч уряд Української держави не був у стані війни з Антантою.

Частину кораблів, укомплектованих екіпажами, інтервентні передали Денікіну, зокрема лінійкор «Воля», перейменовий білсин на «Генерал Алексєєв», і крейсер «Кагул», також перейменовий на «Генерал Корнілов». Незабаром, під вильном контрн-наступу більшовників і заворушень, що спалахнули на кораблях, інтервентні

залишили південь України, попереду підірвавши гармати весталопської фортеці, машини на частині українських бойових кораблів, сиділи порою у порохових погребках військових складах, розграбували склади, потопили на рейді 10 підводних човнів українського флоту і забрали з собою близько 20 бойових кораблів та допоміжних суден.

Одеса, Миколаїв, Херсон і Севастополь: розграбовано заводи і верфи, вивезено обладнання, розорено порти і склади.

Як під час Кримської війни, по-
зичували держави-союзники на пла-
ні України, держави, котра не бу-
ла з ними в стані війни, за мовчаз-
ної згоди генерала Дейкіна.

Це була вже друга руйна україн-
ського Чорноморського флоту.

Нову руйну України та її флоту
готував поборник «єдиної і непо-
дільної Росії» генерал Дейкін, но-
вий Головнокомандуючий збройними
силами Росії адмірал Колчак саом і
наказом від 4 січня 1920 року при-
значив «верховним правителем Росій-
ської держави», передавши усі свої по-
вноваги.

Знову були зрвані українські національні прапори на нолітичних морських українського флоту, а на їх місці з'явився триколірний прапор Імператорської Росії та андріївський прапороцьово-морський російський прапороцький нині теж намагаються підняти на кораблях Чорноморського флоту. Кораблі вели бойові дії проти українських частин і більшовиків — був втрачено 6 кораблів, а 14 пошкоджено, і це теж руїна українського флоту.

Україна в особі Директорії оголосила 9 жовтня 1919 року війну генералові Денікіну, і він також розгладив усі українське майно — фабрики, заводи, кораблі — як воєнні призи і господарював, як хотів.

Але 3 квітня 1920 року Деник передав усі свої повноваження генералові барону Врангелю, а той по-ністтю знищив флот України, вис-дів у повітря доки і верфі Микола-ва, недобудовані судна, а все, що б-ло на ходу, повів у Бізерт під три-колірним державним і воєнно-мор-ським андріївським прапорами.

Під прапором «єдиної і неподільної Росії».

Володимир КРАПІВНИЙ

ТИХІ ДІТИ

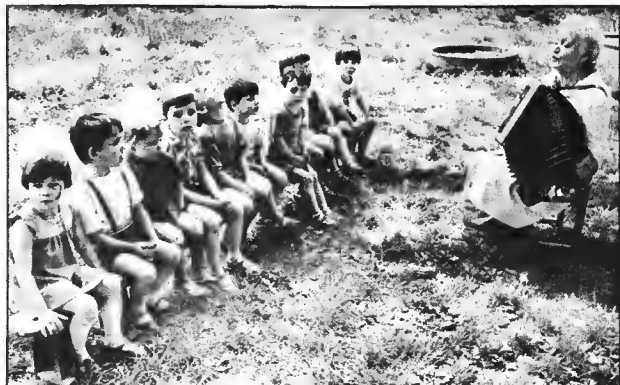
Першою тут зустрічє нечистих гостей базмаєть тривожна, напружена тиша. Тут не чути баззурботного дитячого галасу, грайливого вереску, ллєчу, смієу. Це дуже вражє, бо неможливо навіть увєрити, що там, де живуть 150 малюків, може бутє так тихо.

А воки й справді тихі. Тихо розмовляють, тихо граються, тихо співать і взагалі тихо живуть, кєби не наважуються зєвий раз загадати цьому світові про своє існуванє. Світєві, на який воки дєкуються надто дорослим, але чєстєком очима, дивлятьсє чесно і відверто, бажаючи так сподобатисє йому, і в який воки поки що вірять. Вірять у те, що прийдє день, найсвітліший у їхньому житті, і подарує тато й маму — найкращіших і найлагідніших. Як ось Танєчцє, син'є вної зємьєщєсь аж у далєвині Америкє, чєго батьківсьму любов аж нєвєк не змєничило нєплєтєю дєчинин. Ядє став шостєю дєтиною в бєлєгісний сім'є, в якій, сподєємось, злє-

пши названєви забудє про своє сирітсьє минулє. На глєдати нїмє усіх, кому весєлим сонєчником зєвичном усмієнулєсь долє і кємє бєльшєсть з них живе не там, за океаном, в тут, поруч з нами, у великій столиці, асє одно воки із тих, кому пощастило. До рєчє, мєсто мє в чєму не відмовлєє мешкєнцєм Будинку дєтиним, який «стовьєсь» у затишному передмєсті. Тв борг тяжкий кому асє одно на сплатити, поки відчуватимє на собі цєй погляд, в якому чорним павуком сплєсьє тємє печаль і великє надє на те, що і у них усє поперєду. Будє і немєнь ласка і батьковє силє будє дим свій і слєд на столі. Не дєржавний, а домашній, і будє пісьня, — радєска, дзєвінка, крилатє...

Алє РОМАНЧУК
Фєтє Вікторє
МЕДНЄСЬКОГО

На фєтє, мешкєвиці кєйського Будинку дєтинин та їхні виховатєлі.

ПОНЕВОПЕНЕ БРАТСТВО

Членам братства забороня-

лося думати самостійно

всю оцінювати, вони не смі-

ПЕНЕ БРАТСТВО

були випро-
на передчут-
се інше. І
в істериках,
сам ридав, і
Так писав
Братство» до

ралині основи християнства,
ще не палили вузівських ди-
пломів, не тікали з дому, не
кидали навчання у школах та
інститутах. Ще не знали, що
патріарх їхній — то дух Ада-
ма. А матері й сім'ї братів
та сестер братства ще не ба-
чили нічого поганого в захоп-
леннях дітей. Звучали увер-
тюра.

— лише не-
Богородиці.

Слухаючи спогади людей,
які порвали з братством,
втомлені розповіді матерів
(скільки разів вони розпові-
дали це по різних інстанціях),
в не раз ставив запитання:
що це — добре продумана
брудна авантюра чи наслідок
психічного зсуву у Криво-
ногова? Бо якщо цілком
зрозумілий його інтерес до
великих сум грошей, які він
одержував від численних по-
жертв і продажу літератури,
то зовсім незрозуміло, навіщо
йому муки дітей, сімейні тра-
гедії, божественні закляти до
самопожертви? «Будьте гото-
ві розлучитися зі своїми ді-
тьми».

ЮСМАЛОС

етово. Остан-
на роль, Сва-
молла II і зага-
поява Нових
учень є не-
ую всього жи-
Кривоногова,
зрозуміло.

Сьогодні в київській общи-
ні нараховується кілька сотень членів «Білого Братства». Більшість — це в основ-
ному психічно незагартовані,
ще зовсім юні, не замислюю-
чись виконують будь-який
наказ Кривоногова. А у від-
повідь на активізацію бать-
ківського руху відчаю на-
принципи минулого року общи-
на прийняла звернення
«До офіційних і громадських
організацій м. Києва», в якому
висловила «обурення не-
чистими вбивствами противни-
ків їхнього братства, наго-
ловуючи на абсолютну «пра-
вовому хвратері діяльності»,
якою не порушуються вимоги
Закону «Про свободу совісті
і релігійні об'єднання». Далі
у зверненні написано: «У
протидію доміскам ми заяв-
ляємо, що ні ми, ні наші ді-
ти не зазнавали ніяких насиль-
ницьких дій з боку сту-
жителя братства, а виключно
добровільно, за покликом
свого серця, вливаємося в
його ради, сповідуючи віру в
Господа ЮСМАЛОС і Боже-
ственну Трійцю ЮСМАЛОС.
Ми любимо священників і апо-
столів Білого Братства, пов-
ністю довіряємо їм, готові,
якщо знадобиться, віддати

життя за духовних учителів
Юсана Свамі і Марію Де-
ві... І заявляємо, що не зу-
пинимось перед найрішучі-
шими заходами проти офіцій-
них і неофіційних натхненни-
ків і помічників провока-
цій...»

Це — не пусті слова. Це —
серйозна погроза фанатично
настроєних людей. До того
ж Кривоногов прямо говорив,
що хто загине за Марію Де-
ві, той потрапить в «золотий
міс». У братстві є свої апосто-
ли — Павло, Хома, Іван, які
нібито є перевтіленими апо-
столами часів Ісуса Христа.
Так-от, на думку Кривоного-
ва, просто зобов'язані захи-
стити ті з апостолів, які не
прийняли мученицької смерті
дні тисячі років тому. Серед
них і Іван Богослов. А київ-
ському «Богослову» 17 ро-
ків.

Усв дівляність «Великого
Білого Братства» спрямова-
на на підготовку до другого
пришестя Христа. Ви, мов-
ляв, завітає до самого Києва
(впливається, Київ — то Но-
вий Єрусалим. Справжній за
2000 років кудись «поїхав»,
а від нього лишилася тільки
Голгофа, яка опинилася в
центрі Києва, якраз перед
Софійським собором). З'я-
виться Христос під час однієї
проповіді «Білого Брат-
ства». Останнє й представить
його людству і не дозволить
розійти врозвід. Потім від-
будеться Суд Господній, на
якому суддю буде сам Ісус,
праворуч розмістяться Мати-
Богородиця, ліворуч — Іван
Хреститель, тобто М. Цвігун
та Ю. Кривоногов.

До моменту другого при-
шестя в Києві повинна зіб-
ратися вся церква Христова —
14 тисячі чоловік (цифра з
Апокаліпсису). Братство й
комплектують церкву. Після су-
ду розпочнеться «золотий
міс», готуючись до якого «бо-
жественні особи» вже почали
роздавати посади.

От, стисло, яке «вчення»
«Білого Братства». Втім,
воно не догма, а тому постій-
но змінюється залежно від
того, чого навчається Вчи-
тель.

Нісенітниця, безглузддя, аб-
сурд. Інакше ні зреагувати,
ні поставитися до цього не-
можливо. Однак сталося ж
так, що Кривоногов зі своїм
ЮСМАЛОСОМ заволодів
умами й волею сотень людей.
За його наказом вони їздять
по крв'ї, проповідують вик-
ладене вище «вчення» і зби-
рають оті 144 тисячі... В хо-
лодну пору, легко зодягнуті,
майже не харчуючись. Ще й
жертвуючи кошти на процві-
тання братства (насправді на
процвітання Кривоногових),
віддаючи нерідко все, що ма-
ли: гроші, майно тощо. Лю-
ди втікали з дому лише че-
рез те, що Юсани казав: «У
тебе мати нечиста», або: «В
тебе дитина — демон». Вті-
кали в ліс від вигаданих
Учителем співробітників
КДБ, що нібито стежать за
ними, й самовіддавали пра-
цювати на впорядкування буди-
нок Божества, що по пролу-
ну Рибному. І. (Навколо то-
го будинку — триметровий
паркан із колючим дротом
вгорі. Вчитель хотів навіть
підвести до дроту струм, щоб
уже повністю убезпечити се-
бе і свою «Богородицю»).

Членам братства забороня-
лося думати, самостійно
щось оцінювати, вони не смі-

ли навіть сумніватися в то-
му, що проповідував Учитель.
І більшість так і чинила. «Хто
не вірує — в пекло! Хто сум-
нівається — в пекло!» —
горлав той. Почуття страху —
ось що цементувало членів
братства навколо Юсана.
Ще влітку 1990 року він
завбачливо пророчив: «Ско-
ро ми будемо гнані, переслі-
дувані. І підемо в гори». Зго-
дом запровадив клятву: «Я
клянусь перед Марією Деві
(Богородицею) і Юсаном
Свамі (Іваном Хрестителем),
Верховною Божественною
Особою (Богом) ЮСМАЛОС
не зрадити Бога і товаришів
навіть подумки, не відати та-
ємниць братства, Мати Сіту,
роби зі мною, що хочеш. Кля-
нусь!» Тут Кривоногов нео-
бачливо іхтував «колегу» по
Трійці — Ісуса Христа, Ісус
застерігав: «А я вам кажу не
клянися зовсім». Та поміти-
ли це ніщо, бо «чистість
«братів» ніколи не читало
Біблію, а всі їхні релігійні пі-
знання обмежувалися «учен-
нями» Кривоногова. І клятва
психологічним тягарем тисла
на свідомість, нагнітала
страх.

Переважає більшість чле-
нів братства щиро, фанатич-
но вірити у небесне призна-
чення Кривоногова і його по-
друзі. Хоч для більшості їх-
ні безглузді ідеї не зрозумілі,
люди вірять у ті ідеї. Коліш-
ні члени братства ретельно
вчили, що Криво-... в во-
лоді гіпнозичним впливом, і
під час його проповідей від-
бувається щось подібне до
«зомбування». Хто б'ється в
істерію, хто і в лютніє.
А проповідник «програмував»
і «програмував» «братів і се-
стер» на слухання служіння
його вчення, віри в його ж та-
кі нісенітницю.

Між тим самі «божественні
особи», в той час як місіоне-
ри за їхньою вказівкою їзди-
ли по інших містах та селах,
відправлялися «працювати на
благо людства» на інші, «най-
важчі», терени — до Індії,
Єгипту, Єрусалиму, Югосла-
вії. Звичайно ж, на кошти об-
щи. А в якотому, чи рі-
шували забили на спомин бать-
ків дітей, які пропали, Юсани
та Марія терміново виїхали
в «довгострокове відряджен-
ня» до Болгарії, де «пропо-
відують» і понині. А коли по-
вернуться — невідомо. Ско-
ріше за все — коли скінчать-
ся гроші. «Жертвуйте дола-
ри!» — останнім часом вима-
гав Учитель: «Нім потріб-
но проповідувати й за кордо-
ном!»

Невідомо й коли повер-
нуться в сім'ї діти. І чи по-
нериються до нормальних
людських стосунків «апосто-
ли» Іван та Павло, а також
марфи, лазарі, з психікою
яких сьогодні вже не все
гаразд?.. А повернувшись,
дай Боже, чи зможуть вони
колись у щось взагалі віри-
ти? На жаль, разом із свобо-
дою совісті, проголошеною
нашою державою, свободу
дістануть і ті, хто совісті не
мав ніколи. І таких виявля-
ється немало... Тож будьте
обережними й пильними.

«По їхніх плодах ви пі-
знаєте їх...»

Анатолій
МАРЦИНОВСЬКИЙ

Ми — українці

ЛЕМКИ ДОКУПИ

Лемки — то найзахідніша
гілка українського народу,
жорстоко відчатию депор-
тацією зі своєї праматері
землі уже після війни, в
1945—1947 роках. Тодішні
комуністичні режими Поль-
щі та УРСР підписали ганеб-
ну угоду, згідно з якою із
своїх історичних місць були
переселені майже триста ти-
сяч лемків. Знайшли вони
притулок в основному у пів-
денних областях України, а
також у Тернопільській, Львів-
ській та Івано-Франківській.
А тих, які не захотіли ви-
їжджати в Українську РСР,
силою вигнали на західні (ко-
лишні німецькі) землі Поль-
щі, а частину запроторили у
концтабір Явожно. Лемки
покинули все своє майно, яке
попали або грабували, або
просто знищували. У такий
спосіб з карт Лемківщини
стерли десятки сіл, знищили
346 церков, а 245 — переро-
били на польські костелі.

По-різному склалася доля
лемків в Україні. Одних при-
йняли з розумінням, інших —
холодувало, але горді ду-
хом горіли своєю невтомною
працею добилися багату. Та
в кожного довго жевріла на-
дія повернутися на рідну зем-
лю. У мріях, спогадах збіга-
ли роки. І тільки в час наці-
онального відродження лем-
ки змогли об'єднатися у своє
товариство «Лемківщина». В
1989 році — у Львові, в
1990 — у Тернополі, а мину-
лого — в Івано-Франківську
й Києві.

ВЕРНІСАЖ художників
Валерія Франчука й
Анатолія Марчука у
Києві — це дух розкутості
і свободи думки. Характерно,
що свої живописні твори на
виставці експонують графі-
ки. Точніше — прагнуть роз-
будити думку глядача, викли-
кати його на духовну спів-
працю над осмисленням проб-
лем сучасності. Історії Укра-
їни, допомогти у пошуках від-
повідей на болючі питання.

Образна мова недавніх ви-
пускників Київського худо-
жнього інституту, учасників
республіканських, всесоюзних
і міжнародних вернісажів,
приваблює самобутністю жи-
вописної манери, в якій ві-
дображено характер кожного
з авторів.

Валерій Франчук — люди-
на складної долі, вибухового
темпераменту, тяжко до ге-
роїко-трагедійного мистецтва.
Ось триптих «Хто ми є?» — у
палаючому червоно-чорному
і мідно-бурштиновими кольо-
рами умовному художньому
просторі вгадуються конкрет-
ні історичні події. Бронзова-
ним монстром-пауком на-
ближається крейсер, розки-
даючи скорботні постаті лю-
дей, трощить будівлі, пада-
ють куполи храмів. І в чор-
ноті хмар згасає сонце. Ми-
моволі згадується пророцтво
Ісуса Христа: «Істинно ка-
жу вам, не залишиться тут
каменя на камені, все буде
поруйновано...»

Логічним бачиться звер-
нення художника до біблій-
них сюжетів («Трижонна
вість»). «Шлях до істини» —
архітектурних пейзажних мо-
тивів (Хресто-здвиженська і
Воскресінська церкви), де
свідомо деформація пропор-

ЗБИРАЮТЬСЯ

ЛЕМКИ ДОКУПИ

Сьогодні нарізла потреба
створити такі самі осередки
національного відродження
вихідців із Лемківщини і в
інших регіонах нашої моло-
дої держави. Тому-то недави-
в Тернополі відбулася коор-
динаційна рада керівників
згаданих організацій з метою
об'єднати всіх лемків украї-
нців у єдине товариство «Лем-
ківщина», спільними зусил-
лями відстоювати права і
гідність вихідців із Лемків-
щини, відроджувати й плека-
ти свою самобутню культуру.
Всі ці проблеми, а також ос-
новні напрями діяльності об-
говорить і розробить перший
Всеукраїнський конгрес лем-
ків, який розпочне роботу
6 червня 1992 року в Терно-
полі, в палаці культурн «Тек-
стильник». А наступного дня
тут відбудеться Міжнародний
фестиваль лемківської куль-
тури «Гори наші, Бескиди».
На ці заходи запрошено деле-
гації споріднених організа-
цій із Польщі, Чехо-Словач-
чини і Югославії. І, звісно,
сподіваємось, що до Терно-
поля з'їдуться передусім
лемки з усієї України. Хто
вже сьогодні вирішить зв'я-
затися з ними, нехай телегра-
фує в оргкомітет за такою а-
дресою: Тернопіль, бульвар
Т. Шевченка, 21, товариство
«Лемківщина».

Володимир БАРНА,
голова оргкомітету з
проведення I Всеукраїн-
ського конгресу, голова
тернопільського товари-
ства «Лемківщина».

Виставки

РОЗГ

цій споруд, площинне трак-
тування простору і локаль-
ність чорно-жовтого, синьо-
червоного кольорів дають
змогу художникові досягти
високого рівня узагальнення
та драматизму образного зву-
чання пейзажів. Митець так-
товно апелює до нашої істо-
ричної пам'яті, стверджуючи
п образах, навівних українсь-
кими піснями та фольклором,
значимість національної ку-
льтури. Наприклад, пісня-ба-
лада «Ой у полі могила з ві-
тром говорила...» стала від-
правною точкою для створен-
ня композиції про важливість
зв'язку людини з тією зем-
лею, що дала їй життя.

Анато-
лий по-
ження
з дитя-
Але за
ховно
на Мистецт-
романтні-
примом-
філософ-
образів.
митця о-
як тради-
ційно шк-
живписні
престіжні
символи.
Ключ-
творчого
же ступ-

2 червня 1992 року. № 101 (351)

Повертаючись
до надрукованого

В квітні ч. р. «Голос України» опублікував статтю доктора філософських наук, професора М. Рокітського «Мімікрія», де кинесю про стан колективної заперечливості філософії в Україні, як прогностичної, останньої чверті століття «була аполілогія рожми набути в брехні».

Власно, чия саме заперечливість була філософії за радянської доби і в вузівській школі? Конкретні філософи, яких відбрас на початку 1991 року.

Публікація викликала, чимало відгуків, які чомусь мають дещо особливості: ті, що офіційно невідомі, від директора Інституту філософії АН України В. Шинярука, колективні інститути, інфродер філософії, гімну засудити тенденційну поведінку автора. А листи, авторам яких, як правило, просто навідають філософські науки, освіти, студентів, а також, підтримують професора М. Рокітського.

Дані листи спростують В. Шинярука. Для академіки не виникає фактів відсутності колективної філософії, який обурюється «тенденційним глузуванням доволно підбраних фактів та відвертих вигадок, дають гімну вісцям «наклепників», «замагають захистити добре ім'я атеїстичної філософії, які змішували були служили комуністичній ідеології, щоб у подальшому склалися для мислячих людей обставини зберегти творчий потенціал української філософії».

Ще, це в публікації і ряд неточностей, які потребують роз'яснення. Виправдовуючи свою панегірику Щербіночку в науку, який професор М. Рокітський, цитує в статті «Мімікрія», академік Шинярука намагається дати живе дивне способом спростувати, але не факти, наведених автором статті, а думку народного депутата України С. Павлюка, Степан Павлюк у прамові до публіки утверджує, що «справляла українська наука ніколи не співала вірнопідданих однім царям, ні генералам». Однак Володимир Ляровічанин лише, що, мовляв, і за часів «культу особи Сталіна» С. Семеновича, який професор М. Рокітський, напевне, має на увазі В. Юрчица та інші «співпалати-чоди» вождям...

Там, спінали і навіть визнавали себе лояльними шпигунами, за що в 30-х роках були розстріляні як «вороги народу».

У статті також помилково стверджується, що академіком Шиняруку дотримався, що М. Рокітський, в спеціальній квартирі В. Щербіночки. Насправді ж, як уточнює Володимир Ляровічанин, він з сім'єю одержав квартиру поруч з апартаментами В. Щербіночки у цьому ж будинку для «ближ».

Намагається спростувати директор Інституту філософії і «нападіння на кандидата філософських наук, письменника В. Врублевського». «Ще за захисту дисертації вона була прийнята в Інститут у 1974 р. на загальних підставах», — пояснює В. Шинярука. Співпраця, це праця з а. п. спростує. Але ж навіть людина, далека від тайн філософської «кухні», доводиться про те, що науковий співробітник за сімнадцять років своєї діяльності чотири рази зараховувався до Інституту філософії без будь-якого проблем, до того ж спеціалізується то на атеїстичній проблемі етики, то історії філософської думки, то естетики, то релігієзнавства, щиро засуміювавшись в «загалітності» таких підстав.

Безсумнісно, відділ кадрів Інституту вчиняє, але для людей неординарних, цінних фахівців, талановитих дослідників. «Чистість» філософії, напевне, як і будь-якого справжнього науковця визначається чистістю його ідей, вагомими відкриттями, працями Старшин науковий співробітник за канонами, встановленими в Україні, пошук як мінімум винісуть у світ за аналогічний період однієї монографії і кілька десятків наукових праць. Реєстр же відкритих праць В. Врублевського, на який вказує Володимир Ляровічанин, фантастично далекий від цих «еталонів».

Незалежно приписана академіку і праця «ХХІХ і ХХХІІІ в питаннях марксистсько-ленінської філософії». В показанні ж його доробку починається «ХХІХ і ХХХІІІ» і навіть марксистсько-ленінської теорії: матеріали совещания ученых в области общественных наук в редакции журнала «Коммунизм Украины» 17-18 июня 1971 года» (у співстворстві).

Власно, «Мімікрія» так само стверджується, що академіком одержав у 1982 році орден Леніна і Державну

премію УРСР за написання в тому ж році праці «Значення книги Л. І. Брежнєва... Вспоминання» для дальньої майбутньої соціалістичної ідеології-політичного, трудового в нравственому воспитання трудящихся». В. Шинярука служило завоюванням орденом Леніна він був нагороджений «за керівничий дослідження історії філософії України, у зв'язку з виконанням успіхів інституту, до «наукового» доктору якого увійшла в книгу «Значення книги Л. І. Брежнєва...» за статтю В. Шинярука «Діалектика становлення радянської людини». «Голос України» помістив вибірки за такі прикриті неточності.

Абсолютно не заперечуючи внеску Володимира Ляровічанина до історії філософії, свідченням що науковий праці про Канта і Гегеля, прочитую кілька авторитетних документів, де йдеться про членство інституту цього періоду «Чергується рішенням XXV з'їзду КПРС і ХХХ з'їзду Компарції України, ЦК Компарції України, Інститут зосередив основну увагу на вивченні найважливіших проблем ідеологічного та історичного матеріалізму, наукового комунізму, теоретичних питань національних відділів і проєктування інтернаціоналізму, наукового атеїзму, соціальної психології, критики сучасного буржуазної філософії» (Про діяльність Інституту філософії АН УРСР». (Вісник АН УРСР, 1979, № 2). «Основними науковими напрямками установи відзначено розвиток філософських основ комуністичного світогляду». (Вісник АН УРСР, 1979, № 3).

Значило, було б величезною неправдою і лицемірством переконувати читача, що, мовляв, лише Інститут філософії був вірним поборником комуністичного світогляду. Ті лише філософія «озвучували» і втілювали в життя рішення ЦК і партії Компарції. Нині заведено «стріли» списувати на «систему». Система справді була тоталітарною, вона жила в нас, як і ціною свого благополуччя, а почасті й життя, намагалися зруйнувати «систему». І в дійсності, люди повинні жити в ній, як і в правдою служили, а отже, й втілювали «систему». Зрештою, людина повинна жити в ній, як і в правдою служили, а отже, й втілювали «систему». Зрештою, людина повинна жити в ній, як і в правдою служили, а отже, й втілювали «систему».

переконаннями мають штир активної суспільної армії і поступитися місцем переможцям.

За часів комуністичної диктатури у тих, хто мав талант і посаду, було, як мінімум, два шляхи: жити так, як академік Сахаров, або так, як академіки, котрі підписували на догоду ЦК гнівні есеї проти нього. Шлях Шинярука? Чи вистачило Володимир Ляровічанин мужності жити «не по ліву»? Чи Шинярука доводило, що вистачило.

Що ж, відкаменю емоції, нехай істину встановлять документи. Редакція газети «Голос України» звернулася до служб національної безпеки України з проханням ознайомити журналістів зі справами колишніх підлеглих В. Шинярука — С. Пронюка та В. Лисового. Архівісти колишнього КДБ чомусь надали нам можливість переглянути 27-томну справу колишнього співробітника Інституту філософії Серєда багатьох документів, які зібрані й характеризують, надіслані органам КДБ дирекцією Інституту. Ціную статистика і оцінка оригіналів: «В 1969 році, на його (С. Пронюка — К. К.) роботу місти співробітників Інституту були виявлені наклепницькі матеріали, які дирекцією Інституту були передані органам держбезпеки. Зразу ж після цього Пронюка поступив на дискусію в відділенню формою ту, безглуздою легень, де перебував тривалий час з невеликою перервою і фактично учасні в роботі Інституту не прийняв». В липні 1971 року повернувся після лікування, а в липні 1972 року виявлено, що він продовжував займатися антирадянським націоналістичною діяльністю. Разом з Лисовим В. С. він зберіг і вимагав розповсюджувати матеріали воєнного змісту.

Колектив співробітників Інституту філософії АН УРСР гімну засудив антирадянські націоналістичні дії Пронюка і вимагав суворого його покарання. Характеристика затверджена на засіданні партбюро від 19 грудня 1972 року. Протокол № 4.

Директор Інституту філософії АН УРСР член-кореспондент АН УРСР (ліцес)

В. І. ШИНЯРУК.
І ще два підписи членів «тринітників», які й нині турбуються як філософський нині

України.
Резюме: «Колектив співробітників Інституту філософії АН УРСР гімну засудив антирадянські націоналістичні дії і вимагав суворого покарання», — речитативом повторюється в матеріалах В. Лисового.

Ось, Інститут філософії був одностайний у своїх рішеннях завжди: а) в 1972, і в 1982 році... Крім того є в ці 27 томів справ Пронюка — Лисового — Олексія і чимало свідчень (читай: доноси) людей, які в листах В. Шинярука і в листі колективу Інституту філософії підносяться на скрині історії як проводили філософія сучасності. Зрозуміло, з етичних міркувань, у відсутності яких нам докорять філософи, ми не називаємо їхніх прізвищ. Нехай то буде на їхній кошт. Де ж то ж архів колишнього КДБ нині відкриті, і всі, хто бажав, — можуть перечитати власні опуси паних борців за антирадянським і націоналістичними.

«Голос України», напевне, ніколи б не віддав до преси листи, які надіслані архіву лише для того, щоб анулювати в ролі «вічного революціонера» і шукати нових авторів. Зрозуміло, бують різні ситуації в житті, по-різному складаються обставини, зрештою, у кожного є на своєму «гарну» власні переконання... Однак найбільше обурення в академія Шинярука викликав абаза «Мімікрія» щодо розправ з «українським буржуазним націоналізмом».

«...Змущений зупинитися на наклепницькому звинуваченні, що я нібито розповсюджував свою кар'єру з розправ над «українськими буржуазними націоналістами»! До арешту співробітників Інституту С. Пронюка і В. Лисового я не мав жодного відношення»... Володимир Ляровічанин твердить, що це є «зісвінцями» доми наклепом» і вимагав судового оскарження. Отож як добре, що людяно придумало архів.

Власно, в минулому Загальних зборах АН України анголошено рішення Президії Академії про реабілітацію несправжніх членів академіки і членів. Вирішало, що даде черга і до реперсональних радників улаштувати, якийсь «Вілья» з Сатен Пронюк, Василь Бишовець, Вадим Пенікський... Поки що їх реабілітавали лише як громадян, і, мовляв, варто ті гроші, які Президія АН України віддала на виготовлення коштовних нагородних знаків для своїх академіків, повернути на відшкодування пам'яті замучених «системою» патріотів України.

Катерина КИДРАСЬ.

Дні Франції в Україні

Запрошуємо вас відвідати виставки і конференції!

ТОРГОВЕЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ І НАУКОВО-ТЕХНІЧНИЙ ТИЖЕНЬ

відбудеться з 8 до 12 червня 1992 року в Центрі виставок і ярмарків України, у павільйоні № 17 (пр.пект Глушкова, 1).

Тут відкрито для себе Францію — країну передових технологій і сучасної промисловості, де продаються культура і мистецтво.

Головні розділи виставки: **УСТАТУКУВАННЯ**

Аграрно-харчова промисловість
— захист і збереження врожаю;
— переробка сільськогосподарської продукції;

— улагодка і збереження продуктів; морозильні пристрої і морозильні поточні лінії.

Охорона навколишнього середовища

— боротьба із забрудненням;
— контроль за якістю навколишнього середовища.

Охорона здоров'я

— лікарняне устаткування;
— медично-хірургічні інструменти та устаткування;
— фармакологічні препарати.

Життя суспільства

— співробітництво і професійна підготовка;
— засоби технічного забезпечення.

ПРЕДМЕТИ КОРИСТУВАННЯ

— сільськогосподарські продукти харчування;

— парфумерія;
— косметика;
— тканини і одяг;
— автомобілі.

Виставка працюватиме щодня з 10-ї до 14-ї години — для спеціалістів, з 14-ї до 18-ї — для всіх бажаючих.

Контактні телефони: 228-56-32; 261-75-78; 261-73-52.

Будемо раді вітати вас на виставці! Французький культурний центр в Україні, Паризька торговельна й промислова палата, Центр виставок і ярмарків України.

ВЫСШАЯ ШКОЛА ПО ПРИВАТИЗАЦИИ

Научно-исследовательский экономический институт Минэкономики Украины, Союз арендаторов и предпринимателей Украины, Ассоциация содействия развитию экономики регионов Украины организовали постоянно действующую Высшую школу по приватизации для предприятий и организаций, специалистов и работников региональных органов управления, местных органов приватизации и самоуправления приватизации Комиссии разного уровня.

К проведению занятий приглашаются ведущие специалисты Фонда госимущества, министерства и госкомитетов, народные депутаты Украины, известные ученые и специалисты, профессионально занимающиеся проблемами приватизации.

В программе — лекции, деловые игры, консультации, индивидуальные занятия. Слушатели обеспечиваются методическими материалами и законодательными актами по разгосударствованию и приватизации собственности.

Обучения проводятся потоками по 50 человек; срок обучения — пять дней. О начале занятий будет сообщено дополнительно.

Стоимость обучения включает оплату гостиницы, одnorазовое питание (обед) и составляет 5440 руб. (с учетом налогов).

Плата за обучение перечисляется на р/с 700161602345537 в Укробсбанк в ОПЕРУ Республиканского Национального банка Украины, г. Киев, МФО 300001, получатель — Ассоциация АСБУ.

Заявки направлять по адресу: 252103, г. Киев-103, бульвар Дружбы народов, 28, и 729.

Справки по телефону: 269-59-98; 294-61-14; 296-49-96; 269-31-82.

В связи с решением правительства и Национального банка Украины ВПЕРВЫЕ имеется возможность свободной продажи ЭМАЛИ КРЕМНИЙОРГАНИЧЕСКОГО КО-168.

ЗА ПОРОСКОЕ ПРОИЗВОДСТВЕННОЕ ОБЪЕДИНЕНИЕ «КРЕМНИЙПОЛИМЕР»

ПРЕДЛАГАЕТ эмали крамний-органічніска марки КО-168, призначені для лімування в будівельних покриттях бетону, асфальтменту, дереву, цегли, металу.

Наші фасадні емали блогодя особливим властивостям, входящим в состав рецептур силіконов не мають себе рівних.

Эмалі надійно захистять от атмосферних впливів і надають своєобразний колірний відтінку, оздоблення, металістичним, конструктивним, оздоблюваним і другим видам металів.

Мінімальний строк служби покритий — 15 лет.

Наш адрес: 330009, г. Запорожье, 9.

Справки по телефону: отдел сбыта — 35-23-09, бюро применения — 31-94-78, производственно-технический отдел — 35-52-61.

Люди купують автомобілі, тому що потребують засоби пересування, а також хочуть розширити свій кругозір, а також не мають ніякої іншої справи, а також випросяють і свій суспільний статус, а також відчуття влади над потужними дитинами...

Ч. Сандвік, В. Фрайбургер, К. Ротцол, «ПЕЖО» дає вам статус, надійність, впевненість, а також свідчить про ваш бездоганний смак.

PEUGEOT

PEUGEOT

lito KEY OFFICIAL IMPORTER

Генеральный импортер «Лита Трейд Файнэс С. А.» продает зі складів у Києві та здійснює поставку за індивідуальними замовленнями легкових автомобілів і мікроавтобусів «ПЕЖО», забезпечує їх гарантією та післягарантийне обслуговування.

За бажаннями замовника автомобілі та мікроавтобуси можуть обладнуватися дизельними або карбюраторними двигунами.

Оплата у ВКВ, обслуговування — за карбованцями.

Телефон у Києві: (044) 229-44-09.

ОФИС КОМПАС

ВНИМАНИЮ БУХГАЛТЕРОВ ПРЕДПРИЯТИЙ ВСЕХ ФОРМ СОБСТВЕННОСТИ

Фирма «Компас» приглашает вас принять участие в постоянно действующей консультативной семинаре по налогообложению и бухгалтерскому учету в Украине.

10 дней учебы и отдыха (7 недель с 1 июля по 30 сентября) на Южном берегу Крыма, 2-местные комфортабельные номера, разнообразное 3-разовое питание, морские прогулки, живописные пейзажи, интересные автобусные экскурсии по городу Крыму и, конечно, солнце...

Для участия в семинаре необходимо предварительно перечислить 6250 рублей на р/с № 700161989/644116 НПК-банк в ОПЕРУ ХОУ Госбанка г. Харькова МФО 351447 — для многодетных; р/с № 644116 НПК-банк г. Харькова МФО 789 — для односторонних.

Заявку на участие в семинаре с указанием ФИО слушателя и времени заезда направлять по адресу: 310204, г. Харьков-204, в/х 5225.

Приглашения высылаются после подтверждения оплаты. Билеты на проезд в г. Алупку и обратно участникам семинара приобретают самостоятельно за счет командировочных организации. Телефон: (0572) 63-01-05.

DEMITON

Украинско-британская компания ПРЕДЛАГАЕТ ИСКЛЮЧИТЕЛЬНО ЗА РУБЕЖИ со складов в Днепропетровске:

детскую обувь — 7 тыс. пар;
белье женское и мужское — 22 тыс. штук;
женские блузы и юбки — 3 тыс. штук;
футболки и спортивные свитеры — 2 тыс. штук;
колготки женские — 100 тыс. штук;
доски — 40 тыс. штук;

со складов в Германии:
женскую и детскую обувь — 80 тыс. пар;
спортивные костюмы — 12 тыс. штук;
женскую, мужскую и детскую одежду;
ткани и постель;

телефоны и радиотелефоны;
косметику и парфюмерию
и другие товары по ВАШЕМУ заказу.

С образцами ВСЕХ товаров можно ознакомиться в нашей фирме по адресу: г. Днепропетровск, ул. Короленко, 2. Наш телефон: (0562) 44-44-32, факс: (0562) 44-44-33.

Только «Академия Евробизнеса»

действительно предоставляет за рубежом и в действительности иностранных фирм жилье. Мы гарантируем полное владение современной компьютерной техникой, иностранными языками, менеджментом, маркетингом, делопроизводством и этикой делового общения, межкультурным правом, бухгалтерским учетом, а также знание экономических законов современного общества.

Заявки рассматриваются бесплатно! На конкурсной основе.

От вас требуется прислать отечественные на машинке краткие сведения о себе: Ф.И.О., возраст (от 16 до 40), фото, сведения об образовании, специальности, а также желаемую специализацию. В письме вложите конверт с обратным адресом.

После рассмотрения заявки вам будут высланы контракты на трудоустройство и извещение о зачислении в «Академию Евробизнеса». По нашему желанию выбираете заочное или очное обучение. Зачисленным на очное обучение выплачивается стипендия в размере от 3 до 6 тыс. руб. Иностранным предоставляется бесплатное жилье в Киеве. Срок обучения от одного до полутора лет.

Заявки присылайте по адресу: г. Киев-65, а/я 734.

Если вы чувствуете в себе силы покорить Европу — торопитесь. Не упустите свой шанс.

ОРГАНИЗАЦИЯ ПРЕДЛАГАЕТ К РЕАЛИЗАЦИИ БУМАГУ ЛО УКАЗАННОГО СПЕЦИФИКАЦИИ:

Вид бумаги	Марка	Вес 1м ²	Производство	Формат
Газетная	«А», «О»	48—50	Кондолога	По заказу покупателя
Типографская	№ 1, 2	65	Сыктывкар	По заказу покупателя

Доставка в любую точку Украины нашим транспортом по отгрузочным реквизитам покупателя в течение 7—14 дней или самовывозом со складов в Киеве.

При объемах поставок свыше 40 т — доставки железнодорожными транспортом.

Возможно хранение купленной вами бумаги не наших складах.

Оплата по отгрузочному уведомлению или по фенту. Контактный телефон (044) 216-33-80.

ДЛЯ ВАС, БИЗНЕСМЕНЫ

Всем, кто ценит юридическую компетентность в современном предпринимательстве.

Институт государства и права, Союз юристов Украины, фирма «Перлит Продакшн, ЛТД», предлагают фундаментальное справочное издание «Юридический справочник предпринимателя» (объем — более 600 стр.).

Это справочник юридическая энциклопедия предпринимателя призвана стать настольной книгой каждого руководителя, специалиста предприятия, юриста и экономиста, а также самого широкого круга людей, стремящихся участвовать в различных формах бизнеса.

Адрес: 252195, Киев-195, а/я 41.

Тел.: 276-09-48; 269-48-42.

PERLIT PRODUCTION, LTD

Производственно-коммерческое предприятие «Инком»:

1. заключает договоры на поставку

ПЭВМ: ЕС 1840, 1841, 1842, ИСКРА 1030, 1031, 1034 ЕС 7978,

пишущих электронных машинок «Ромашка», электрических «Ивачка», калькуляторов «Искра 2240», светоконтрольных аппаратов;

2. организует разработку программных продуктов для решения разнообразных задач заказчика;

3. организует сервисное обслуживание техники, приобретенной у ПКП «Инком».

Киев-150, а/я 448.

Телефоны: (044) 264-21-84, 264-44-88.

